

■ Hver dag dør ét menneske i trafikken, og 10 kommer alvorligt til skade. Ofte ender de som lakoniske meddelelser i avisernes spalter for kort nyt. Men bag hver kliniske formidling af en ulykkes fakta gemmer sig en større historie. Om familiers bekymring og uvished. Men også om de mennesker, der gør alt for at afværge tragedien. Dette er den historie. Historien om 24-årige Helle Marlene Pedersen og kampen for livet. Hun kørte galt torsdag den 25. august 2005.

CPR-nummer 170681

– historien om en ulykke

Af JENS GRUND, CHR. THYE-PETERSEN og TORBEN STROYER (foto)
jens.grund@jp.dk | christian.thye@jp.dk | torben.stroyer@jp.dk

EPILOG

Tidligere artikler i serien: TRÆET (24. december), ULYKKEN (26. december), TRAUMECENTRET (27. december), OPERATIONEN (28. december), INTENSIV (29. december), DEN KUNSTIGE LUNGE (30. december).

Historien bag historien

■ En skriftlig kontrakt med Rigshospitalet gav i august 2005 Morgenavisen Jyllands-Posten adgang til at opholde sig på Rigshospitalet og til at overvære operationer for at skrive om sundhedspersonalets forsøg på at redde et alvorligt kvæstet trafikoffer. Historien bygger på egne iagttagelser, øjenvidneskildringer, journalindsigt og faglige samtaler med læger, sygeplejersker, brandfolk og andre involverede. Historien er efterfølgende godkendt af de involverede.

R E S U M É: Efter et frontalt sammenstød med et træ, et livstruende blodtab, flere operationer og et længere ophold i hjerte-lungemaskine og respirator på Rigshospitalet slår den 24-årige rengøringsassistent Helle Marlene Pedersen omsider øjnene op. Hun har – trods alle odds – overlevet med lægernes og sygeplejerskernes hjælp...

Historien om Helle Marlene Pedersen slutter, hvor den begynder: I en lille, toværelses lejlighed i Ladegårdsparken Øst – Holbæks genkendelige version af boligbyggeri i mængden og højden til en rimelig penge. Den anden gang, Morgenavisen Jyllands-Posten møder Helle, er en dag i november, næsten tre måneder efter at hun den 25. august 2005 kørte mod et træ. Den unge og generte kvinde sidder ved siden af Allan i sofaen med udsigt til fjernsynet og det moderne musik-rack ved væggen. Helle ved, at hun er heldig. Hendes personlige læge på Hvidovre Hospital, overlæge Lars Westergaard, sagde det så klart, som det egentlig kan siges: »Der må være en, som har holdt hånden over dig.«

LÆGEN VAR OVERRASKET over, at noget menneske kunne overleve sådan en medfart – først fastklemt i en bil i mindst tre kvarter, dernæst lænket til respiratorer og hjerte-lungemaskine. 27 dage og 21 timer alene på intensivafdelingen.

Efter en måned på Rigshospitalet blev Helle den 26. september udskrevet til neurorehabiliteringsafdelingen på Hvidovre Hospital, hvor hun skulle genoptrænes. Diagnosen »traumatisk hjerneskade« sikrede hende adgang til den ene af de to særlige afdelinger i Danmark, der er specialister i at genoptræne hjerneskadede.

Overlæge Lars Westergaard noterede sig, at hans nye patient bare lå og kiggede ud i luften i en af afdelingens 22 senge – alle på enestuer. Helle sagde ikke noget til personalet de første par dage. De kunne ikke vurdere skadens omfang – en traumatisk hjerneskade kan være alt fra en forbigående hjerneystelse til en omfattende, varig hjerneskade. Lægen satte rutinemæssigt en »bulldozer af behandling« i gang, efter at fysioterapeuterne og ergoterapeuterne havde vurderet Helle.

Den unge kvinde havde udtalt lammelse i arme og ben og kunne knap bevæge dem. Hun kunne ikke føre en hånd op til ansigtet eller løfte benet strakt. Om det var hjerneskade eller ren afkræftelse, kunne personalet ikke afgøre, men flere uger i respirator kan tage kræfterne fra de fleste. Helle lå med sonde til maden, men personalet lærte hende langsomt at synke igen ved at give hende en tyk væske, som hun ikke så let fik galt i halsen. Hendes stue var indrettet som træningssted, og toiletet og håndvasken kunne justeres i højden, så Helle selv kunne lære at klare vask og tandbørstning.

Afdelingens motto er, at alle livets forhold – fra tidlig morgen, til man falder i søvn – handler om træning. Personalet fandt ud af, at Helle er

■ Siden ulykken den 25. august har mange ressourcer været sat ind på at bringe Helle Marlene Pedersen tilbage til livet. Her er hovedparten af det store hold:

- 1 Anton Van Dijk, redder
- 2 Tony Aagaard Nielsen, holdleder
- 3 Tom Jacobsen, brandmand
- 4 Johnny Hellfrizsch, indsatsleder
- 5 Jesper Petersen, akutbilsredder
- 6 Dorte Nielsen, akutsygeplejerske
- 7 Michael Larsen, brandmand
- 8 Søren Jacobsen, brandmand
- 9 Roland Sørensen, brandmand
- 10 Peter Manne Johansen, brandmand
- 11 Ove Mørk, brandmand
- 12 Johan Klausen, redder
- 13 Thomas Askevang, operationssygeplejerske
- 14 Niels E.O. Andersen, overlæge
- 15 Finn Olsen, brandmand
- 16 Anne Marie Simonsen, intensivsygeplejerske
- 17 Mario Perko, thoraxkirurg
- 18 Ane Sode, intensivsygeplejerske

- 19 Marx Runge, perfusionist
- 20 Inanna Weiss, assisterende kirurg
- 21 Lene Krogh, intensivsygeplejerske
- 22 Jens Steensgaard, perfusionist
- 23 Marlene Schou, radiograf
- 24 Lars Westergaard, overlæge
- 25 Vibeke Dahl, sekretær
- 26 Sara Holm, neuropsykolog
- 27 Anne Larsen, sosu-assistent
- 28 Anne Ekdal, socialrådgiver
- 29 Karin Kristensen, fysioterapeut
- 30 Lernik Khoudi, radiograf
- 31 Bente Sørensen, sygeplejerske
- 32 Pia Kold, ergoterapeut
- 33 Marianne Unger Johansen, radiograf
- 34 Inge Bitsch, afdelingssygeplejerske
- 35 Aase Kure, sygeplejerske
- 36 Osman Dogan, portør
- 37 Henrik Rottensten, narkoselæge

meget genert, og det kunne være en forklaring på, at der gik flere dage, før hun talte til dem. Men nu gik det godt – forbavsende godt. Patienterne på den særlige afdeling på Hvidovre er i gennemsnit indlagt i seks måneder, men Helle kom hjem efter blot 23 dage.

Da hun blev indlagt på Hvidovre, fungerede hun meget langt fra normalt. Da hun blev udskrevet til eget hjem – efter to døgn på Holbæk Sygehus – fungerede den unge kvinde meget tæt på normalt.

De eneste synlige spor af den voldsomme ulykke er i dag, at Helle trækker lidt på højre ben, når hun går. Blodningen fra benbruddet har skabt forkalkninger i musklerne, som kan betyde, at Helle aldrig kommer til at gå normalt. Men meget kan rettes op med den rigtige træning.

Alt det ved Helle godt, og det er trods alt en billig pris at betale, når alt kommer til alt.

MORGENAVISEN JYLLANDS-POSTEN besøger Helle igen i december for at

læse historien op for hende. Det er første gang, at Helle Marlene Pedersen hører detaljerne i alt det, hun har været igennem. Hun bliver berørt af historien, og vi taler om hverdagen og fremtiden efter ulykken.

Den har påvirket Helle. Sat nogle ting i perspektiv for hende.

For eksempel har Helle en god veninde, Jeanette, fortæller hun. De mødte i sin tid hinanden på efterskolen, Jeanette bor ved tilfældets gunst også i Ladegårdsparken Øst, og de to unge kvinder går hver dag en tur ned i byen for at ose i butikkerne. Helle nyder og værdsætter de små ting mere: Som at sidde sammen med Jeanette nede i byen og drikke en kop kakao.

Helle har også fået en stille trang til at gøre det, hun ellers altid har udskudt. Hun kunne godt tænke sig at komme ud at rejse, gerne sammen med Jeanette, og det skal helst være sydpå til varmen. Helle har kun en gang været i udlandet, dengang da hun var med efterskolen i Norge. Det gælder om at prøve det, man har lyst til, før det er

for sent. For om ikke andet har ulykken fået Helle til at tænke over én ting: At man skal passe på sig selv, livet er porøst.

HELLE ER OGSÅ BEGYNDT at savne sit arbejde som rengøringsassistent. De har flere gange ringet inde fra Morris Rengøring for at spørge, om hun ikke kommer tilbage. Det er en god fornemmelse at være efterspurgt, og Helle er alligevel ved at være træt af at sidde i lejligheden. Dagen kan godt blive lang.

Helle tænker ikke så meget over ulykken længere. Men hun kan ikke lide at køre i bil i aftenmørket, selv om hun godt ved, at ulykken skete i fuldt dagslys.

I øvrigt har hun planlagt at tage til København for at takke læger og sygeplejersker for, at de reddede hendes liv.

Helle og hendes kæreste Allan besluttede i december at gå fra hinanden. De ses stadig og er gode venner.

